Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (piata komora)

z 10. júla 2014*

„EPUZF — Záručná sekcia — EPZF a EPFRV — Výdavky vylúčené z financovania — Sušené hrozno — Víno — Výdavky vynaložené Gréckom — Jednorazová finančná oprava — Metóda výpočtu — Povaha konania o zúčtovaní výdavkov — Spojitosť s výdavkami financovanými Úniou“

Vo veci T-376/12,

Helénska republika, v zastúpení: I. Chalkias, E. Leftheriotou a S. Papaïoannou, splnomocnení zástupcovia,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: D. Triantafyllou a H. Tserepa-Lacombe, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie vykonávacieho rozhodnutia Komisie 2012/336/EÚ z 22. júna 2012, ktorým sa z financovania Európskou úniou vylučujú určité výdavky vynaložené členskými štátmi v rámci Záručnej sekcie Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu (EPUZF), v rámci Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) (Ú. v. EÚ L 165, s. 83) v rozsahu, v akom sa týka Helénskej republiky v sektore sušeného hrozna za rozpočtové roky 2007, 2008 a 2009 a v sektore vinohradníctva a vinárstva,

VŠEOBECNÝ SÚD (piata komora),

v zložení: predseda komory A. Dittrich, sudcovia J. Schwarcz (spravodajca) a V. Tomljenović,

tajomník: S. Spyropoulos, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 9. januára 2014,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: gréčtina.

Rozsudok[2] *[omissis]*

Konanie a návrhy účastníkov konania

22 Helénska republika návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 21. augusta 2012 podala žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

23 Helénska republika navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom sa jej týka,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

24 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal Helénsku republiku na náhradu trov konania.

Právny stav *[omissis]*

1.3. *O oprave uplatnenej na výdavky v sektore vinohradníctva a vinárstva*

150 Helénska republika uvádza štyri žalobné dôvody proti oprave uplatnenej na výdavky v sektore vinohradníctva a vinárstva. Podľa tretieho žalobného dôvodu Komisia vykonala finančné opravy v súvislosti s výdavkami, ktoré boli vynaložené pred viac ako 24 mesiacmi, porušila zásadu právnej istoty a oslabila právo na obhajobu a právo byť vypočutý. Štvrtý žalobný dôvod je založený na skutkovom omyle spočívajúcom v tom, že k legalizácii plôch došlo v rozpore s článkom 2 ods. 3 nariadenia Rady (ES) č. 1493/1999 zo 17. mája 1999 o spoločnej organizácii trhu s vínom (Ú. v. ES L 179, s. 1; Mim. vyd. 03/026, s. 25). Piaty žalobný dôvod je založený na okolnosti, že vykonaná oprava a spôsob jej výpočtu sú v rozpore s článkom 31 nariadenia č. 1290/2005 a usmerneniami a že jej dôsledky boli neprimerané. Šiesty žalobný dôvod je založený na skutkovom omyle, pokiaľ ide o stanovenie celkovej plochy, ktorá bola legalizovaná, a priemernej hodnoty práv na výsadbu, na nedostatočnom odôvodení a na porušení zásady proporcionality.

Stanovisko útvarov Komisie na konci správneho konania

151 V konečnom stanovisku z 12. marca 2012 Komisia uložila Helénskej republike jednorazovú opravu vo výške 21 336 120 eur, takže suma, ktorá bola pôvodne navrhovaná vo formálnom oznámení z 26. augusta 2010, bola znížená.

152 Pokiaľ ide o dôvodnosť jednorazovej opravy, zo súhrnnej správy vyplýva, že legalizácia viniča gréckymi orgánmi, ktorý bol protiprávne vysadený do 1. septembra 1998, na základe článku 2 ods. 3 písm. a) nariadenia č. 1493/1999 nie je v súlade s právnou úpravou (bod 7.2.1 súhrnnej správy). V dôsledku neexistencie operatívneho vinohradníckeho registra nebolo možné spracúvať žiadosti o legalizáciu protiprávnej výsadby takým spôsobom, aby sa poskytli záruky potrebné na preskúmanie a legalizáciu v súlade s ustanoveniami článku 2 ods. 3 písm. a) nariadenia č. 1493/1999, a grécke orgány nepreukázali, že táto výsadba zodpovedá plochám, ktoré výrobca, ktorý podal žiadosť o legalizáciu, alebo jeho predchodcovia predtým vyklčovali, že za predchádzajúce vyklčovanie nebola vyplatená

2 — Uvádzajú sa iba tie body rozsudku, ktorých uverejnenie považuje Všeobecný súd za užitočné.

prémia na základe právnych predpisov Únie alebo vnútroštátnych právnych predpisov ani že výrobcovia, ktorí podali žiadosť o legalizáciu, nepredali ani nepreviedli práva na výsadbu súvisiace s týmto vyklčovaním (bod 7.2.1 súhrnnej správy).

153 Čo sa týka spôsobu výpočtu opravy, zo súhrnnej správy vyplýva, že vzhľadom najmä na skutočnosť, že finančný dosah zistených nezrovnalostí nemožno presne vypočítať, Komisia vypočítala sumu rovnajúcu sa poplatku, ktorý je stanovený v ustanoveniach článku 86 ods. 1 a 2 nariadenia Rady (ES) č. 479/2008 z 29. apríla 2008 o spoločnej organizácii trhu s vínom, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (ES) č. 1493/1999, (ES) č. 1782/2003, (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 3/2008 a zrušujú nariadenia (EHS) č. 2392/86 a (ES) č. 1493/1999 (Ú. v. ES L 148, s.1), teda poplatku rovnajúcemu sa aspoň dvojnásobku priemernej hodnoty príslušného práva na výsadbu v dotknutom regióne (bod 7.2.3 súhrnnej správy). Podľa týchto ustanovení Komisia usúdila, že konania o zúčtovaní výdavkov nahradzujú v určitých prípadoch legalizáciu stanovenú v článku 86 ods. 1 nariadenia č. 479/2008, a to najmä vtedy, ak ide o legalizáciu uskutočnenú gréckymi orgánmi na základe článku 2 ods. 3 nariadenia č. 1493/1999, ktorú považovala za odporujúcu týmto ustanoveniam (bod 7.2.3 súhrnnej správy). Komisia zastávala názor, že metóda založená na hodnote práv na výsadbu je vhodnou metódou na účely výpočtu finančnej opravy, ktorá bola opodstatnená vzhľadom na pretrvávajúce riziko, ktoré pre fondy predstavujú protiprávne platby v dôsledku neuskutočnenia legalizácie plôch, ako stanovuje článok 86 nariadenia č. 479/2008 (bod 7.2.3 súhrnnej správy).

154 Najprv treba preskúmať piaty žalobný dôvod, ktorý je založený na okolnosti, že vykonaná oprava a spôsob jej výpočtu sú v rozpore s článkom 31 nariadenia č. 1290/2005 a s usmerneniami, a že jej dôsledky boli neprimerané, pričom Helénska republika spochybňuje právny základ, na základe ktorého bola finančná oprava určená.

Tvrdenia účastníkov konania

155 Helénska republika tvrdí, že Komisia pri výpočte opravy uloženej prostredníctvom analogického uplatnenia článku 86 ods. 1 a 2 nariadenia č. 479/2008 konala svojvoľne, neopodstatnene a v rozpore s článkom 31 nariadenia č. 1290/2005, ako aj s usmerneniami. Podľa tohto naposledy uvedeného článku by Komisia síce mohla z financovania Úniou vylúčiť určité sumy, no úpravy odporujúce článku 2 ods. 3 písm. a) nariadenia č. 1493/1999 by však nebolo možné považovať za výdavky, ktoré sú financované z fondov v rozpore s pravidlami Únie, za ktoré možno v rámci zúčtovania výdavkov uložiť opravu. Podľa článku 31 nariadenia č. 1290/2005 by sa mohla uplatniť len oprava vypočítaná pomocou paušálnej sadzby uplatňovanej na výdavky financované z fondov, pričom výpočet pomocou analogického uplatnenia článku 86 nariadenia č. 479/2008 nie je upravený nijakým právnym predpisom o zúčtovaní výdavkov, ani týmto naposledy uvedeným nariadením.

156 Helénska republika okrem toho tvrdí, že oprava nesúvisí s opomenutím hlavnej alebo dodatočnej kontroly ani s výdavkom, ktorý je financovaný z fondu v rozpore s pravidlami Únie, ba ani so vznikom škody spôsobenej fondu z dôvodu, že členský štát opomenul vykonať kontrolu. Navyše poplatok stanovený v článku 86 nariadenia č. 479/2008 slúži na pokrytie výdavkov členského štátu, ktorý je poverený legalizáciou, a nemôže zodpovedať škode spôsobenej fondu z dôvodu, že protiprávna výsadba bola legalizovaná v rozpore s ustanoveniami nariadenia č. 1493/1999. Helénska republika napokon poukazuje na neprimeranosť opravy.

157 Komisia pripúšťa, že metóda výpočtu stanovenej opravy nie je upravená, no tvrdí, že konanie o zúčtovaní výdavkov môže v súlade s článkom 86 ods. 1 druhým pododsekom nariadenia č. 479/2008 nahradiť postupy legalizácie protiprávnej výsadby, ktoré neboli zrealizované. Poplatok stanovený v tomto článku nie je určený na pokrytie výdavkov a administratívnych nákladov, ktoré vzniknú členskému štátu z dôvodu oneskorenej legalizácie protiprávnej výsadby, ale súvisí s hodnotou práva na výsadbu, ako sa uvádza v danom článku.

158 Komisia zastáva názor, že plochy, v prípade ktorých nedošlo k legalizácii, povedú z dôvodu svojej protiprávnosti k vzniku výdavkov na úkor SPP kvôli tomu, že pretrváva riziko, že sa z fondov uskutočnia neoprávnené platby a že nemožno presne vypočítať finančné dôsledky. Metóda výpočtu finančnej opravy založená na hodnote práv na výsadbu je teda vhodnou metódou, ktorá nie je svojvoľná ani bezdôvodná. Vychádza totiž z nariadenia č. 479/2008 a paušálnu sumu na vyrovnanie strát, ktoré vzniknú fondom, možno vyvodiť z hodnoty práv na výsadbu používanej na výpočet poplatku za legalizáciu. Komisia takisto poukazuje na to, že keďže jej nebola známa výška pomoci, ktorá sa poskytne v budúcnosti, nemohla uplatňovať svoju zaužívanú prax v oblasti paušálnych finančných opráv a mohla vychádzať len z hodnoty práv na výsadbu. Navyše uplatnenie článku 86 nariadenia č. 479/2008 malo tú výhodu, že legalizovalo dotknutý vinič rovnakým spôsobom, ako to bolo v prípade zaplatenia poplatku za legalizáciu, lebo vinohradníci sa mohli následne stať príjemcami pomoci.

Posúdenie Všeobecným súdom

159 Najprv treba pripomenúť ustanovenia, na základe ktorých Komisia nariadila Helénskej republike jednorazovú finančnú opravu z dôvodu, že legalizácia viníc, ktoré boli protiprávne vysadené pred 1. septembrom 1998, vykonaná na základe článku 2 ods. 3 písm. a) nariadenia č. 1493/1999, nebola v súlade s právnou úpravou.

160 Článok 2 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1493/1999, zmenený a doplnený nariadením č. 479/2003, znie:

„2. Hrozno vypestované na plochách:

a) kde bol vinič vysadený pred 1. septembrom 1998

a

b) ktorých produkcia podľa článku 6, odsek 3 alebo podľa článku 7, odsek 4 nariadenia (EHS) č. 822/87 môže byť určená iba na destiláciu,

nemôže byť použité na výrobu vína určeného na odbyt. Produkty z tohto hrozna môžu byť prepustené do obehu iba za účelom destilácie. Z týchto produktov však nemôže byť vyrobený alkohol, ktorého obsah alkoholu je rovný alebo nižší ako 80 % objemu.

3. Členské štáty sa môžu odchýliť od druhého odseku tohto článku za predpokladu, že už vytvorili registre výrobného potenciálu vína uvedené v článku 16. Táto výnimka platí do 31. júla 2008 a zahrňuje povolenie uvádzať do obchodnej siete víno, ktorého základná surovina bola dopestovaná na predmetných plochách.

Výnimka bude udelená:

a) ak príslušný vinohradník vyklčoval predtým iný vinohrad, kde bol vinič pestovaný ako monokultúra, s rovnakou rozlohou, okrem prípadu, keď daný pestovateľ dostal na základe legislatívy EÚ alebo národnej legislatívy prémiu za vyklčovanie tejto plochy

…“

161 Článok 86 ods. 1 a 2 nariadenia č. 479/2008 stanovuje:

„1. Výrobcovia za poplatok a najneskôr do 31. decembra 2009 zlegalizujú plochy vysadené viničom pred 1. septembrom 1998 bez príslušného výsadbového práva, ak sa uplatňuje.

Bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek postupy pri zúčtovaní, sa prvý pododsek nevzťahuje na plochy legalizované na základe článku 2 ods. 3 nariadenia… č. 1493/1999.

2. Poplatok uvedený v odseku 1 stanovia členské štáty. Rovná sa aspoň dvojnásobku priemernej hodnoty príslušného výsadbového práva v dotknutom regióne.“

162 Z bodu 158 vyššie tak vyplýva, že Komisia zastávala názor, že v rámci konania o zúčtovaní výdavkov bola oprávnená stanoviť jednorazovú finančnú opravu rovnajúcu sa výške poplatku, po ktorého zaplatení výrobcovia mohli legalizovať plochy vysadené viničom bez príslušného práva na výsadbu stanoveného v článku 86 ods. 1 nariadenia č. 479/2008.

163 Ďalej treba pripomenúť judikatúru, podľa ktorej konanie o zúčtovaní výdavkov, ktoré predložili členské štáty ako výdavky financované z fondu, má predovšetkým za cieľ zistiť skutočné vynaloženie výdavkov a ich správnosť (pozri rozsudky Súdneho dvora zo 7. februára 1979, Francúzsko/Komisia, 15/76 a 16/76, Zb. s. 321, bod 28; z 11. januára 2001, Grécko/Komisia, C-247/98, Zb. s. I-1, bod 13, a z 19. septembra 2002, Nemecko/Komisia, C-377/99, Zb. s. I-7421, bod 51). Komisia je navyše v konaní o zúčtovaní výdavkov povinná vykonať finančnú opravu, ak výdavky, pre ktoré sa požaduje financovanie, neboli vynaložené v súlade s pravidlami Únie, pričom takáto finančná oprava má zabrániť výdavkom účtovaným na ťarchu fondov, ktoré neslúžili na financovanie cieľa sledovaného predmetnou právnou úpravou Únie (rozsudky Súdneho dvora z 11. januára 2001, Grécko/Komisia, už citovaný, bod 14, a z 9. septembra 2004, Grécko/Komisia, C-332/01, Zb. s. I-7699, bod 63).

164 V tomto ohľade článok 31 ods. 1 nariadenia č. 1290/2005, ktorý v podstate prebral ustanovenia článku 7 ods. 4 nariadenia č. 1258/99, uvádza, že Komisia pri uskutočňovaní overovania súladu rozhoduje o sumách, ktoré treba vylúčiť z financovania Únie, pokiaľ zistí, že výdavky uvedené v článku 3 ods. 1 a článku 4 neboli vynaložené v súlade s pravidlami Únie. Článok 3 ods. 1 a článok 4 nariadenia č. 1290/2005 vymenúvajú výdavky financované v rámci spoločného hospodárenia medzi členskými štátmi a Úniou, resp. z EPZF a EPFRV.

165 Navyše treba poznamenať, že odôvodnenia 24 a 26 nariadenia č. 1290/2005 kladú dôraz na to, aby výdavky vynaložené členskými štáty boli v súlade s právnymi predpismi Únie súvisiacimi jednak s právomocou Komisie o nich rozhodovať a jednak s vymáhaním súm vyplatených z EPZF.

166 Napokon usmernenia vymedzujú voľnú úvahu Komisie v súvislosti so stanovením finančných oprav. Z prílohy 2 usmernení o finančných následkoch v rámci zúčtovania výdavkov vyplýva, že jednotlivé úrovne paušálnej opravy, ktoré stanovuje, sa všetky týkajú výdavkov vykázaných členskými štátmi.

167 Z bodov 161 až 166 vyššie následne vyplýva, že konanie o zúčtovaní výdavkov podľa článku 31 ods. 1 nariadenia č. 1290/2005 a finančné opravy, ktoré z toho vyplývajú, sa uplatňujú výlučne v prípade, že výdavky vynaložili členské štáty a že boli financované z EPZF alebo z EPFRV.

168 Tvrdenia uvedené na podporu piateho žalobného dôvodu treba preskúmať práve z hľadiska týchto úvah.

169 Argumentácia Helénskej republiky sa zakladá na myšlienke, že stanovená oprava je v rozpore s článkom 31 nariadenia č. 1290/2005, ako aj s usmerneniami v podstate z toho dôvodu, že sa netýka výdavkov financovaných z fondov, čo je v rozpore s pravidlami Únie.

170 Treba konštatovať, že jednorazová oprava uplatnená Komisiou vedie k tomu, že Helénska republika má povinnosť zaplatiť sumu rovnajúcu sa poplatku, ktorý majú podľa ustanovení článku 86 ods. 1 a 2 nariadenia č. 479/2008 znášať výrobcovia, ktorí pred 1. septembrom 1998 chceli zlegalizovať plochy vysadené viničom bez príslušného práva na výsadbu.

171 Je potrebné, aby Všeobecný súd konštatoval, že účelom poplatku stanoveného v článku 86 nariadenia č. 479/2008 bolo umožniť legalizáciu parciel, ktoré boli protiprávne vysadené a v súvislosti s ktorými môžu fondom vznikať protiprávne výdavky, a to vďaka tomu, že dotknutí vinohradníci zaplatili sumu rovnajúcu sa aspoň dvojnásobku hodnoty práva na výsadbu na zlegalizovanej parcele. Z uvedeného článku 86 ani z nijakého iného ustanovenia nariadenia č. 479/2008 nijako nevyplýva, že by tento poplatok mal členský štát znášať ako následok nesplnenia alebo nedostatočného splnenia svojich povinností v oblasti kontroly výdavkov financovaných z fondov. Okrem toho Komisia v odpovedi na otázku položenú v rámci opatrenia na zabezpečenie priebehu konania a na pojednávaní pripustila, že nijaké ustanovenie nariadenia č. 479/2008 ani nijaký iný akt Únie nestanovuje metódu finančnej opravy, ktorá sa uplatňuje v prejednávanej veci.

172 Je nutné konštatovať, že finančná oprava uplatňovaná v napadnutom rozhodnutí nemá dostatočnú väzbu s ktorýmkoľvek výdavkom financovaným z fondov, ktorý bol vynaložený v rozpore s právnou úpravou Únie. Táto oprava je totiž priamo založená na poplatku, ktorého účelom je umožniť legalizáciu protiprávnej výsadby viniča, stanovenú v ustanoveniach článku 86 ods. 1 druhom pododseku nariadenia č. 479/2008, ktoré nesúvisia s konaním o zúčtovaní výdavkov. Danú opravu preto nemožno na základe judikatúry vykonať v rámci postupu schvaľovania účtovnej závierky (pozri body 163 až 167 vyššie).

173 Jednotlivé námietky, ktoré Komisia vzniesla voči argumentácii Helénskej republiky, neumožňujú tento záver vyvrátiť.

174 Hoci Komisia v prvej námietke pripúšťa, že metóda výpočtu stanovenej opravy sa v právnej úprave neuvádza, domnieva sa, že konanie o zúčtovaní výdavkov môže v súlade s článkom 86 ods. 1 druhým pododsekom nariadenia č. 479/2008 nahradiť postupy legalizácie protiprávnej výsadby, ktoré neboli zrealizované. Zastáva názor, že výhrada stanovená normotvorcom Únie vo vyššie uvedenom ustanovení sa musí chápať tak, že mu v rámci konania o zúčtovaní výdavkov umožňuje uplatňovať ustanovenia článku 86 ods. 1 prvého pododseku nariadenia č. 479/2008 a uložiť členskému štátu poplatok uvedený v tomto článku, ak výrobca tým, že zaplatil uvedený poplatok, nezlegalizoval svoju protiprávnu výsadbu.

175 V tomto ohľade treba konštatovať, že v hlave V nariadenia č. 479/2008 týkajúcej sa výrobného potenciálu sa kapitola I venuje protiprávnej výsadbe, pričom článok 86 upravuje povinnú legalizáciu protiprávnych výsadieb uskutočnených pred 1. septembrom 1998, ktoré boli predtým upravené v článku 2 ods. 2 a 3 nariadenia č. 1493/1999. Článok 86 ods. 1 prvý pododsek nariadenia č. 479/2008 stanovuje, že výrobcovia za poplatok a najneskôr do 31. decembra 2009 túto výsadbu zlegalizujú. Článok 86 ods. 1 druhý pododsek uvedeného nariadenia stanovuje, že bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek postupy pri zúčtovaní výdavkov, sa prvý pododsek nevzťahuje na plochy legalizované na základe článku 2 ods. 3 nariadenia č. 1493/1999, ktorý sa podľa článku 122 nariadenia č. 479/2008 uplatňoval do 31. júla 2008, keďže článok 86 tohto nariadenia nadobudol účinnosť 1. augusta 2008.

176 V tomto kontexte treba zastávať názor, že cieľom článku 86 ods. 1 druhého pododseku nariadenia č. 479/2008 je riešiť situáciu plôch legalizovaných na základe článku 2 ods. 3 nariadenia č. 1493/1999, keď spresňuje, že legalizácia ani poplatok stanovený v článku 86 ods. 1 prvom pododseku sa na uvedené plochy neuplatňujú, keďže tieto plochy už boli legalizované na základe prechádzajúcej právnej úpravy, a že Komisii vyhradzuje v rámci konania o zúčtovaní výdavkov možnosť vyvodiť následky v prípade nesprávneho uplatňovania výnimky stanovenej v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 1493/1999.

177 V dôsledku toho nemožno pripustiť výklad Komisie, podľa ktorého konanie o zúčtovaní výdavkov nahrádza postup legalizácie protiprávnej výsadby podľa článku 86 ods. 1 prvého pododsek nariadenia č. 479/2008, pretože zúčtovanie výdavkov umožňuje len vyvodiť následky protiprávne vykonanej legalizácie podľa článku 2 ods. 3 nariadenia č. 1493/1999 pre výdavky financované z fondov (pozri body 163 až 167 vyššie).

178 Vo svojej odpovedi na opatrenia na zabezpečenie priebehu konania Komisia takisto tvrdila, že článok 86 ods. 1 druhý pododsek nariadenia č. 479/2008 umožňuje najmä riešiť problém zamietnutých žiadostí o legalizáciu na základe nariadenia č. 1493/1999 a otázku rovnosti zaobchádzania medzi žiadosťami, ktoré už boli preskúmané, a o legalizáciu na základe nariadenia č. 479/2008. Pokiaľ ide o prvý prípad, treba poznamenať, že na protiprávne vysadený vinič, v súvislosti s ktorým Helénska republika zamietla žiadosti o legalizáciu na základe nariadenia č. 1493/1999, sa od 1. augusta 2008 nevzťahuje článok 86 ods. 1 druhý pododsek nariadenia č. 479/2008, ale článok 86 ods. 1 prvý pododsek tohto nariadenia, pretože nijaké ustanovenie výrobcovi nezakazuje, aby o jeho legalizáciu požiadal zaplatením poplatku stanoveného v tomto pododseku. Pokiaľ ide o druhý prípad, nemožno pripustiť, že rovnosť zaobchádzania vedie k tomu, že sa s výrobcami, ktorých žiadosti o legalizáciu protiprávne vysadených plôch boli predložené na základe odlišných právnych úprav stanovujúcich odlišné kritériá legalizácie, zaobchádza rovnako, takže takýto výrobcovia sa nenachádzali v rovnakých situáciách.

179 Napokon Komisia síce na pojednávaní tvrdila, že čelila právnemu vákuu, pokiaľ ide o protiprávnu výsadbu, ktorá bola legalizovaná na základe článku 2 ods. 3 písm. a) nariadenia č. 1493/1999, takéto tvrdenie však treba odmietnuť ako skutkovo nepodložené, lebo článok 86 ods. 1 druhý pododsek nariadenia č. 479/2008, na ktorý sa okrem toho odvoláva Komisia, je práve ustanovením, prostredníctvom ktorého bola táto výsadba zohľadnená, a v dôsledku toho boli z financovania z fondov vylúčené výdavky, ktoré vznikli pri tejto výsadbe.

180 Preto treba prvú námietku, ktorú vzniesla Komisia, zamietnuť.

181 V druhej námietke Komisia zastáva názor, že výsadba, v prípade ktorej nedošlo k legalizácii, povedie z dôvodu svojej protiprávnosti k vzniku výdavkov na úkor SPP, lebo pretrváva riziko, že sa z fondov uskutočnia neoprávnené platby a že nemožno presne vypočítať finančné dôsledky. Metóda výpočtu finančnej opravy založená na hodnote práv na výsadbu je teda vhodnou metódou, ktorá nie je svojvoľná ani bezdôvodná. Komisia v podstate tvrdí, že nemohla pochopiť výdavky, ktoré vznikli v dôsledku výsadby, ktorá bola protiprávne legalizovaná na základe článku 2 ods. 3 nariadenia č. 1493/1999, a že metóda, ktorú použila, je na vyriešenie tohto problému vhodná.

182 Po prvé treba poznamenať, že Komisia vo svojom liste obsahujúcom pripomienky z 18. februára 2009 uviedla, že na základe článku 31 nariadenia č. 1290/2005 môže navrhnúť, aby bola z financovania Úniou vylúčená určitá časť výdavkov financovaných z EPZF. V tejto fáze konania však venovala celú svoju pozornosť problematike viníc, ktoré boli protiprávne vysadené pred 1. septembrom 1998. V tomto liste obsahujúcom pripomienky Komisia totiž v stručnosti opísala nezrovnalosti, v súvislosti s ktorými predpokladala, že vznikli v rámci procesu legalizácie prostredníctvom výnimiek podľa článku 2 ods. 3 nariadenia č. 1493/1999, pričom ďalej neuvádza nič o kontrole výdavkov vzniknutých v dôsledku protiprávnosti výsadby viníc ani o ich možnom dosahu na finančné prostriedky Únie.

183 Po druhé zo zápisnice z bilaterálneho stretnutia zo 14. septembra 2009 vyplýva, že Komisia poukázala na informačné stretnutie, ktoré sa konalo počas rokovaní o reforme spoločnej organizácie trhu s vínom (ďalej len „SOT s vínom“), na ktorom došlo k sformulovaniu článku 86 nariadenia č. 479/2008 a v priebehu ktorého jej útvary vytýčili svoj prístup. Z bilaterálneho stretnutia vyplýva, že pokiaľ legalizácia viníc, ktoré boli protiprávne vysadené pred 1. septembrom 1998, uskutočnená na základe článku 2 ods. 3 nariadenia č. 1493/1999, odporuje právnej úprave Únie, finančná oprava sa stanoví na základe ustanovení článku 86 nariadenia č. 479/2008. Takýto prístup umožňuje legalizáciu tejto výsadby, „aj keď povaha daného nesúladu má od okamihu zistenia protiprávnej výsadby pretrvávajúce následky na trh s vínom“. Navyše z tejto zápisnice takisto vyplýva, že Komisia pripustila, že uplatnenie opakujúcej sa opravy môže po 31. decembri 2009 viesť k povinnému vyklčovaniu protiprávne vysadeného viniča a že chcela s Helénskou republikou dosiahnuť dohodu o prístupe, ktorý navrhovali jej útvary, s cieľom „obmedziť diskusiu“ najmä o zostavení údajov týkajúcich sa rozsahu protiprávnej výsadby a o hodnote práv na výsadbu slúžiacich ako základ pre výpočet finančnej opravy.

184 Počas bilaterálneho stretnutia, ktoré sa konalo 4. júna 2009, tak Komisia navrhla prístup, ktorý predložila Helénskej republike na schválenie, smerujúci k vyvodeniu následkov v prípade nezrovnalostí pri uplatňovaní výnimiek podľa článku 2 ods. 3 nariadenia č. 1493/1999, pričom Helénska republika bola povinná znášať sumu rovnajúcu sa poplatku stanovenému v článku 86 ods. 1 nariadenia č. 479/2008 ako protihodnotu za legalizáciu protiprávne vysadeného viniča.

185 Po tretie vo formálnom oznámení z 26. augusta 2010 Komisia naďalej trvala na svojom postoji, pokiaľ ide o nedodržanie zákazu výsadby viníc bez práva na výsadbu a uplatňovanie článku 2 ods. 3 nariadenia č. 1493/1999 v prejednávanej veci v rozpore s právnou úpravou Únie. Informovala Helénsku republiku o svojom rozhodnutí navrhnúť s ohľadom na článok 86 ods. 1 nariadenia č. 479/2008 jednorazovú finančnú opravu a nie opakujúcu sa finančnú opravu, a to napriek pretrvávajúcim následkom pre trh s vínom. Ďalej preskúmala nezrovnalosti týkajúce sa rozporného uplatnenia výnimiek stanovených v článku 2 ods. 3 nariadenia č. 1493/1999. Komisia preto výslovne upustila od toho, že by zvážila uplatnenie finančnej opravy na výdavky financované z fondov, ktoré vznikli v dôsledku uvedených nezrovnalostí.

186 Po štvrté v súhrnnej správe Komisia usúdila, že vzhľadom najmä na nemožnosť presne vypočítať finančný dosah zistených nezrovnalostí pri uplatnení článku 2 ods. 3 nariadenia č. 1493/1999 bola metóda, ktorá je založená na hodnote práv na výsadbu, vhodnou metódou na účely výpočtu finančnej opravy, ktorá bola opodstatnená vzhľadom na pretrvávajúce riziko, ktoré pre fondy predstavujú protiprávne platby v dôsledku neuskutočnenia legalizácie viníc, a že konania o zúčtovaní výdavkov v určitých prípadoch nahrádzajú legalizáciu podľa článku 86 ods. 1 nariadenia č. 479/2008 (bod 7.2.3 súhrnnej správy).

187 Aj keď sa Komisia vyjadrila, že finančný dosah zistených nezrovnalostí nemožno presne vypočítať, treba konštatovať, že predtým než zaslala list obsahujúci pripomienky z 18. februára 2009, jej grécke orgány zaslali údaje, na základe ktorých bolo možné zistiť plochy, ktoré boli legalizované na základe vykonania článku 2 ods. 3 nariadenia č. 1493/1999 v každej z dotknutých prefektúr. Takéto konštatovanie relativizuje jednak argumentáciu Komisie, pretože na rozdiel od toho, čo tvrdí, mohla na základe takto predložených údajov požiadať grécke orgány, aby v jednotlivých prefektúrach stanovili parcely, ktoré boli protiprávne legalizované, a jednak pomoc, ktorá bola na tieto parcely poskytnutá v rámci SOT s vínom, alebo prinajmenšom celkovú sumu pomoci, ktorá bola v tomto rámci podľa prefektúr poskytnutá.

188 Z úvah uvedených v bodoch 182 až 187 vyššie vyplýva, že v priebehu konania o započítaní výdavkov sa Komisia nesnažila vyčísliť výdavky financované z fondov, ktoré vyplývajú zo zistených nezrovnalostí, pričom na rozdiel od toho, čo tvrdí, tieto finančné následky bolo možné vypočítať.

189 Preto treba druhú námietku, ktorú vzniesla Komisia, zamietnuť.

190 V tretej námietke Komisia tvrdí, že metóda výpočtu finančnej opravy, ktorá je založená na hodnote práv na výsadbu, je vhodná, keďže paušálnu sumu na vyrovnanie strát, ktorú budú znášať fondy, možno vyvodiť z hodnoty práv na výsadbu použitej na výpočet poplatku za legalizáciu. Uvádza tiež, že keďže jej nebola známa výška pomoci, ktorá sa poskytne v budúcnosti, nemohla uplatňovať svoju zaužívanú prax v oblasti paušálnych finančných opráv a mohla vychádzať len z hodnoty práv na výsadbu.

191 Po prvé treba odkázať na body 182 až 187 vyššie, so zreteľom na ktoré sa zdá, že Komisia sa nesnažila stanoviť výšku strát, ktoré vznikli fondom v súvislosti s viničom, ktorý bol protiprávne legalizovaný podľa článku 2 ods. 3 písm. a) nariadenia č. 1493/1999, aj keď mala k dispozícii údaje, ktoré jej to umožňovali v rámci konania o započítaní výdavkov stanoveného v článku 31 ods. 1 nariadenia č. 1290/2005. Okrem toho tvrdenie založené na neznalosti výšky pomoci, ktorú možno poskytnúť v budúcnosti, je irelevantné, keďže na základe údajov poskytnutých gréckymi orgánmi bolo možné

stanoviť parcely, na ktoré bola protiprávne poskytovaná pomoc počas 24 mesiacov pred doručením listu obsahujúceho pripomienky z 18. februára 2009 v súlade s pravidlom podľa článku 31 ods. 4 písm. a) nariadenia č. 1290/2005, čo Komisia okrem iného na pojednávaní pripustila.

192 Po druhé treba spresniť, že ak by Komisia skutočne nemohla presne určiť výšku pomoci, ktorá bola protiprávne poskytnutá v dôsledku protiprávne legalizovaného viniča podľa článku 2 ods. 3 písm. a) nariadenia č. 1493/1999, mohla uplatniť paušálne opravy stanovené usmerneniami, pričom mohla ako základ pre výpočet v každej z prefektúr vziať pomoc poskytnutú v rámci SOT s vínom na všetkých výrobcov a uplatniť percentuálny pomer opravy, ktorý považovala za primeraný.

193 Preto treba tretiu námietku, ktorú vzniesla Komisia, zamietnuť.

194 Vo štvrtej námietke Komisia uvádza skutočnosť, že uplatnenie článku 86 nariadenia č. 479/2008 malo tú výhodu, že legalizovalo protiprávne vysadený vinič rovnakým spôsobom, ako to bolo v prípade zaplatenia poplatku za legalizáciu, keďže vinohradníci mohli byť následne príjemcami pomoci.

195 Takéto tvrdenie je z právneho hľadiska nesprávne z dvoch dôvodov.

196 Najprv je potrebné konštatovať, že ku dňu uplatnenia finančnej opravy, teda k 22. júnu 2012, keď bolo vydané napadnuté rozhodnutie, nebolo na základe článku 86 ods. 1 nariadenia č. 479/2008 viac možné legalizovať protiprávne vysadený vinič, keďže lehota opatrenia stanoveného týmto ustanovením uplynula 31. decembra 2009, čo Komisia okrem iného na pojednávaní výslovne pripustila.

197 Ďalej treba poznamenať, že legalizácia na základe článku 86 ods. 1 nariadenia č. 479/2008 bola možná len v prípade, že výrobca zaplatil dotknutému členskému štátu stanovený poplatok. Naproti tomu nijaké ustanovenie tohto nariadenia nestanovuje možnosť legalizovať protiprávne vysadený vinič tým, že dotknutý členský štát zaplatí Komisii sumu rovnajúcu sa uvedenému poplatku v rámci zúčtovania výdavkov, keďže výhrada zakotvená v článku 86 ods. 1 druhom pododseku nariadenia č. 479/2008 nemôže mať takýto dosah (pozri body 175 až 179 vyššie).

198 Nemožno teda právoplatne tvrdiť, že finančná oprava spočívajúca v tom, že suma, ktorú po 31. decembri 2009 zaplatí Komisii dotknutý členský štát, rovnajúca sa poplatku podľa článku 86 nariadenia č. 479/2008, umožňuje legalizovať protiprávne vysadený vinič, keďže Komisia nepreukázala, že takýto spôsob legalizácie je na základe akékoľvek právneho aktu Únie povolený.

199 Preto treba štvrtú námietku, ktorú vzniesla Komisia, zamietnuť.

200 Z bodov 159 až 199 vyššie vyplýva, že piaty žalobný dôvod je opodstatnený, keďže Komisia uplatnila finančnú opravu, ktorá nesúvisí s výdavkami financovanými z fondov, a to so zreteľom na prístup, ktorý nespočíva na nijakom právnom základe (pozri body 175 až 179 vyššie) a je priamo v rozpore s článkom 31 nariadenia č. 1290/2005, ako aj s článkom 86 ods. 1 druhým pododsekom nariadenia č. 479/2008 (pozri body 163 až 165, 176 a 177 vyššie).

201 Napadnuté rozhodnutie sa má preto zrušiť v rozsahu, v akom sa na Helénsku republiku uplatňuje jednorazová finančná oprava v sektore vinohradníctva a vinárstva, a žaloba sa má v zostávajúcej časti zamietnuť bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o treťom, štvrtom a šiestom žalobnom dôvode.

O trovách *[omissis]*

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (piata komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Vykonávacie rozhodnutie Komisie 2012/336/EÚ z 22. júna 2012, ktorým sa z financovania Európskou úniou vylučujú určité výdavky vynaložené členskými štátmi v rámci Záručnej sekcie Európskeho poľnohospodárskeho usmerňovacieho a záručného fondu (EPUZF), v rámci Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV), sa zrušuje v rozsahu, v akom sa na Helénsku republiku uplatňuje jednorazová finančná oprava v sektore vinohradníctva a vinárstva.**

2. **V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**

3. **Každý účastník konania znáša svoje vlastné trovy konania.**

Dittrich Schwarcz Tomljenović

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 10. júla 2014.

Podpisy